

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 lipca 2020 r.,

w sprawie z zażalenia **L. C.** na zarządzenie sędziego VII Wydziału Odwoławczego Sądu Okręgowego w C. z dnia 24 marca 2020 r., sygn. akt VII Ka (...) o uznaniu za bezskuteczny wniosek skazanego **L. C.** w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 19 października 2012 r., sygn. akt VII K (...) na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 8 marca 2020 r. **L. C.** złożył wniosek o przywrócenie terminu do sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 19 października 2012 r., sygn. akt VII K (...) We wniosku skazany podniósł, że przeszkodą uniemożliwiającą mu złożenie wcześniej wniosku była nieznajomość prawa umożliwiającego podjęcie takiego działania.

W dniu 24 marca 2020 r. Sędzia VII Wydziału Odwoławczego Sądu Okręgowego w C. wydała zarządzenie, na mocy którego uznano za bezskuteczny wniosek skazanego **L. C.** w przedmiocie przywrócenia terminu do sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 19 października 2012 r., sygn. akt VII K (...)

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że skazany od kilku lat miał wiedzę odnośnie prawomocności wyroku. Nadto, wskazano, że powołane we wniosku okoliczności związane z nieznajomością prawa nie mogą być uznane za skuteczne, skoro skazany od 2015 r. rozpoczął odbywanie kary, zaś okoliczności związane z niewykorzystaniem swoich praw nie należą do przyczyn od strony niezależnych.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany L. C. , który powołał się na okoliczności związane z merytorycznym rozpoznaniem sprawy przez Sąd I i II instancji, a w kontekście złożonego wniosku o przywrócenie terminu wskazał, że został wprowadzony w błąd, gdyż przesłana mu przez Sąd Rejonowy w C. kopia orzeczenia wraz z uzasadnieniem nie zawierała pouczenia odnośnie terminu i formy zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że L. C. wystąpił z wnioskiem o przywrócenie terminu do sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 19 października 2012 r., sygn. akt VII K (...) w dniu 8 marca 2020 r., choć już wiedział o treści zarządzenia z dnia 30 stycznia 2020 r., którym uznano za bezskuteczny jego poprzedni wniosek z dnia 19 czerwca 2019 r. w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 19 października 2012 r., sygn. akt VII K (...). Obecnie skazany powołuje się na nieznajomość przepisów prawa i brak pouczenia go o terminie i sposobie zaskarżenia. Skazany pomija przy tym szeroką i wnikliwą argumentację zawartą w zaskarżonym zarządzeniu, w którym wskazano, że w doręczonym na prośbę skazanego odpisie wyroku wraz z uzasadnieniem wskazano, iż przedmiotowe orzeczenie jest prawomocne i zaskarżeniu nie podlega. Dość zresztą przypomnieć, że orzeczenie w sprawie skazanego zapadło w 2012 r. Nieobecnemu wówczas na ogłoszeniu wyroku skazanemu próbowano doręczyć odpis wyroku, jednak mimo podwójnej awizacji przesyłka nie została podjęta. Uzasadnienie orzeczenia zostało jednak sporządzone na wniosek obrońcy z urzędu, który nie podjął dalszych czynności w sprawie. Pismo o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem skazany złożył dopiero we wrześniu 2015 r., gdy od kilku miesięcy przebywał w Areszcie Śledczym w W.,

w związku ze ściganiem go, a następnie osadzeniem na podstawie listu gończego i Europejskiego Nakazu Aresztowania w innej sprawie.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że zgodnie z przepisem art. 126 § 1 k.p.k. jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana. W przepisie tym jest mowa o dwóch terminach zawitych, przy czym w realiach przedmiotowej sprawy pierwszy z nich odnosi się do terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, a drugi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Istotne przy tym jest, że jeśli chodzi o ów drugi termin zawity, to zgodnie z omawianym przepisem, „jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana”. Samo zatem zbadanie zasadności wniosku o przywrócenie terminu do dokonania określonej czynności procesowej (w tym wypadku wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku), musi być poprzedzone ustaleniem, że taki wniosek został złożony z zachowaniem terminu zawitego określonego w art. 126 § 1 k.p.k., tj. przed upływem 7 dni od ustania przeszkody uniemożliwiającej jego zgłoszenie. Jest to warunek formalny, którego niezachowanie powoduje, że taki wniosek stanowi czynność prawnie bezskuteczną w rozumieniu art. 122 § 1 k.p.k. i nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., III KZ 43/14, LEX nr 1493988*). W przedmiotowej sprawie, jak trafnie przyjęto w zaskarżonym zarządzeniu, ewentualny wniosek o przywrócenie terminu powinien być złożony najpóźniej z upływem 7 dni od daty doręczenia w dniu 30 listopada 2015 r. odpisu wyroku, który to termin upłynął 7 grudnia 2015 r. Trudno bowiem uznać, by ustalenie treści orzeczenia przez stronę, stanowiło przyczynę od strony niezależną w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k.

Nie znajdując zatem podstaw do uwzględnienia wniesionego zażalenia, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

